

LANZAROTE

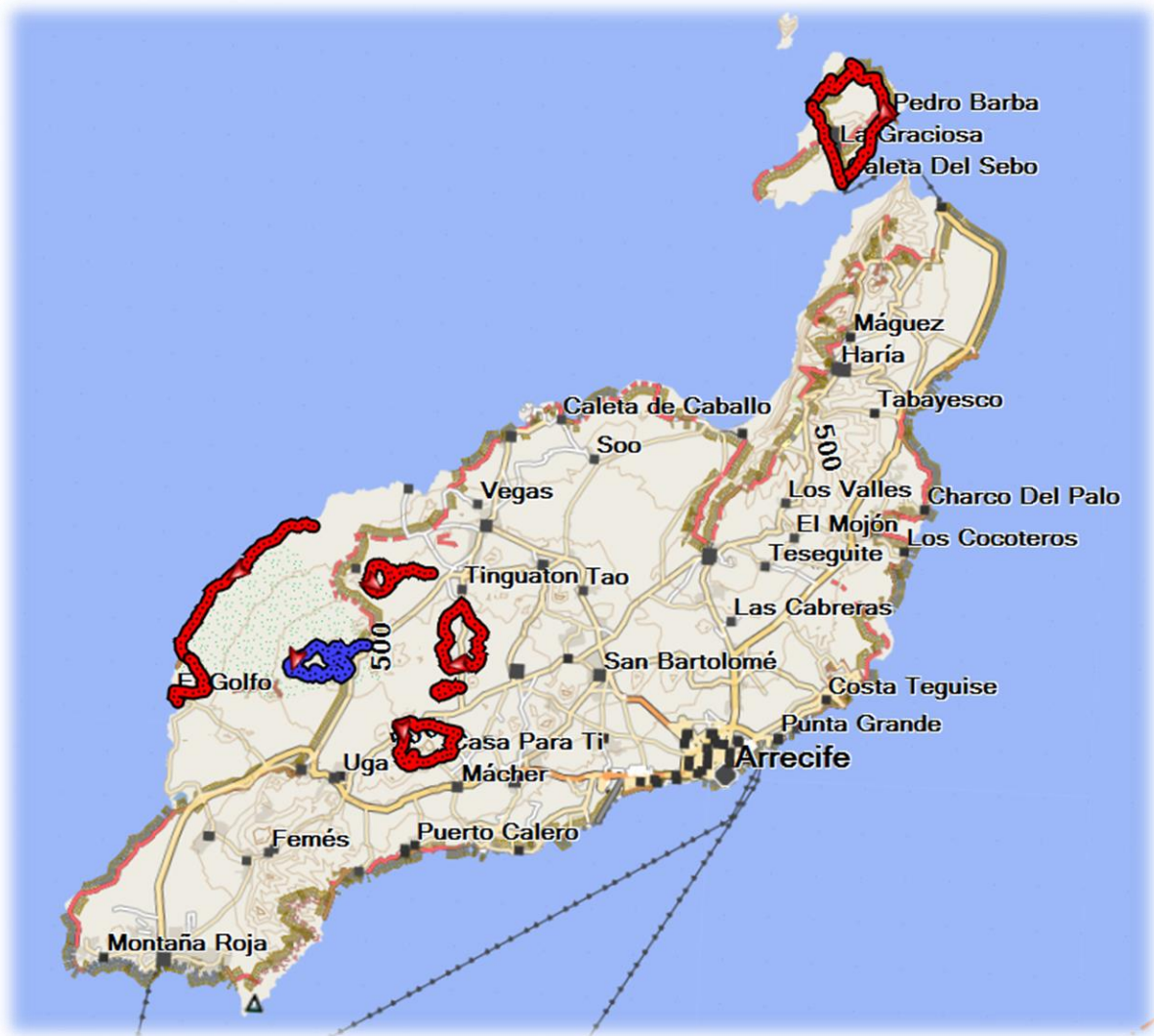

ZUIDERHUIS

FEBRUARI 2023

LANZAROTE LEKKER EXCENTRIEK

Rood geaderde kraters en lavabergen, een eigenzinnige kunstenaar die overal sporen nalaat en de zon die 8 uur per dag schijnt. Op dit rustige Canarische eiland staat een wandelvakantie in de winter garant voor een surrealistische ervaring. Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we gedaan hebben. De rode routes zijn de wandelingen die we gedaan hebben op Lanzarote en haar zustereiland La Graciosa. De blauwe route is de busrit door het Nationaal Park.

DEELNEMERS

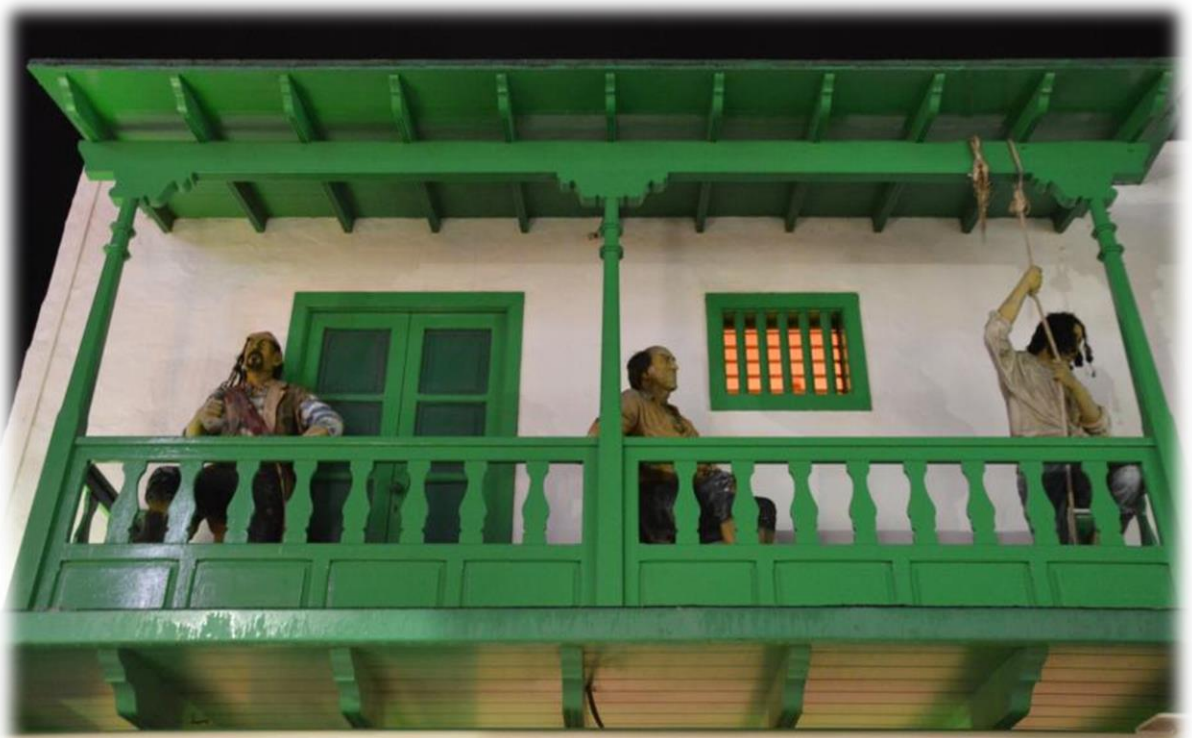

Vlnr; staande : Ludwig D’Haese (reisleider – Merchtem), Frans De Boeck met voor hem zijn echtgenote Greet Verbeken (Dilbeek), Els Weytjens (Sterrebeek), Tanya Schollaert (Aalst), Annick Oeyen (Zoersel), François Vanderhulst (Kortenbergh) en Greet Stijfhals (Elsene).

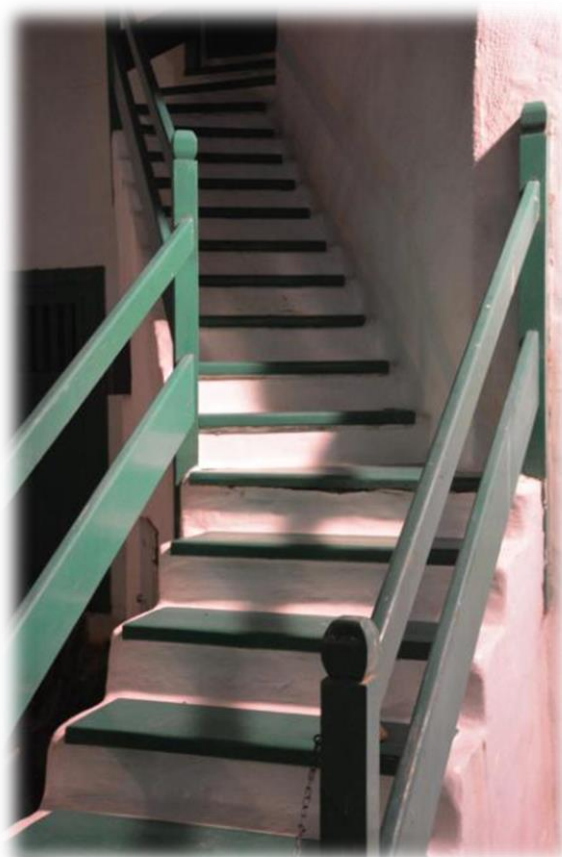
Vlnr, gehurkt : Aline Hartgers (Zoersel), Kristel Ottoy (Erembodegem) en Jeroen Hartgers (Zoersel).

Zaterdag 4 februari 2023

Na onze vlucht installeren we ons in het hotel en nadien doen we een rondgang in het dorpje van Costa Teguise. Het centrum ligt slechts een paar honderd meter van ons hotel. Er heerst een gezellige drukte maar het is er niet overdruk.

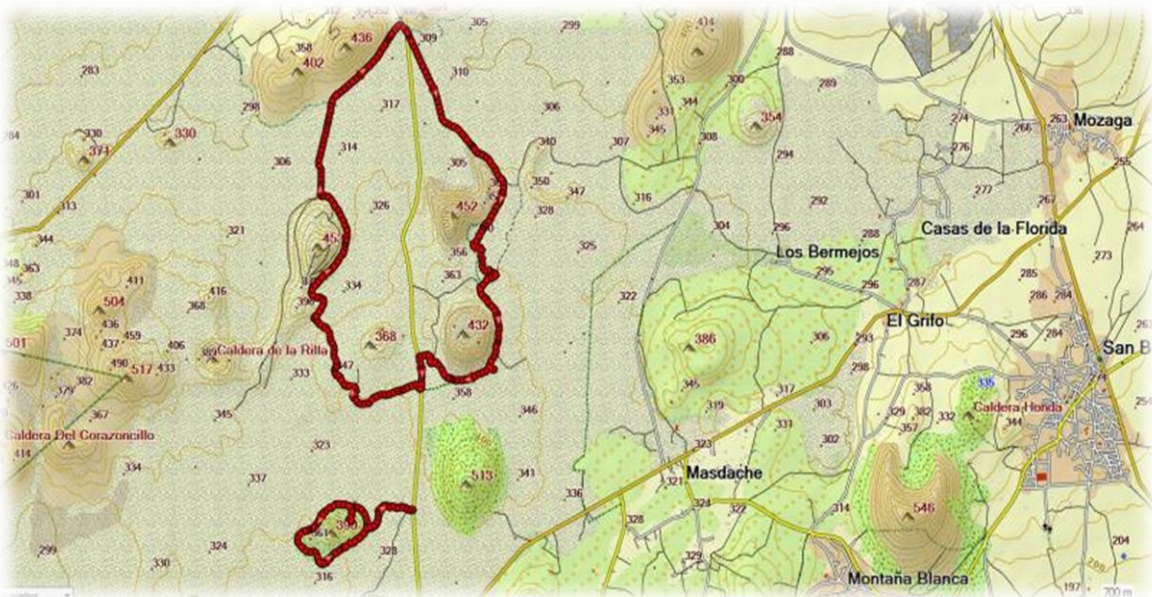
Bijna de helft van het landschap van Lanzarote is beschermd natuurgebied en in 1993 werd Lanzarote als eerste eiland ter wereld in zijn geheel door de UNESCO uitgeroepen tot biosfeerreservaat.

Zondag 5 februari 2023

- Wandeling : De vulkaanbergen van Mancha Blanca en Caldera de los Cuervos
- Gebied : Mancha Blanca
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 5 uur

Vandaag doen we een pittoreske wandeling tussen de kraters en de calderas ten zuiden van Mancha Blanca. Op Lanzarote leven niet veel dieren omdat er zo weinig groen is. Maar kanarievogels vind je er wel. Deze vogels leven er, van nature uit, in het wild. De eilanden

zijn niet vernoemd naar de kanarievogel, het is net andersom, de kanarievogel is vernoemd naar de eilanden. Het vogeltje hierboven is echter geen kanarievogel.

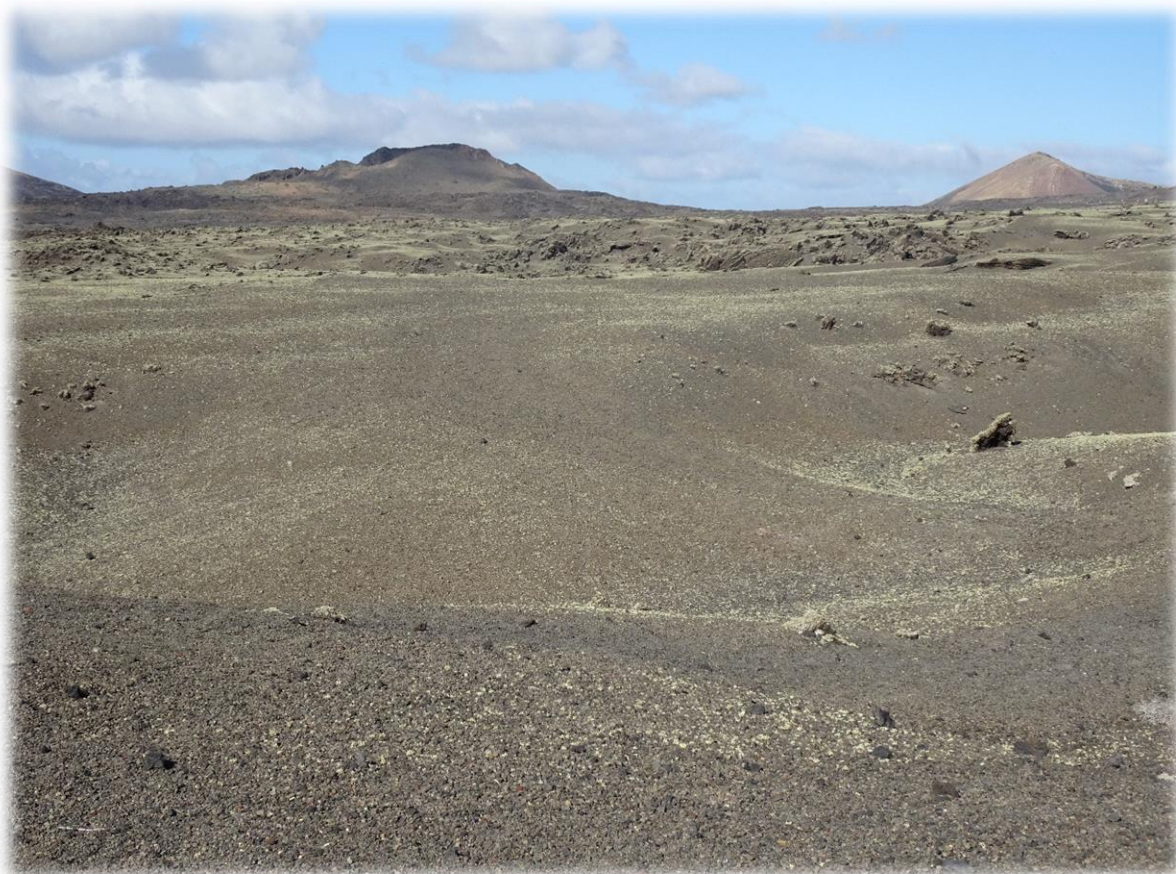

Op onze wandeling ligt er een lava- of een vulkanische bom. Dat is een groot brokstuk dat bij een vulkaanuitbarsting de lucht in geslingerd is, en/of door een lahar of lava meegenomen is. Na stolling of sedimentatie zal een vulkanische bom deel uitmaken van een pyroclastisch

gesteente. Soms is in het gesteente een duidelijke structuur van een inslagkrater om de bom heen te ontdekken, maar dit hoeft niet altijd het geval te zijn. Een bom kan na zijn eerste inslag ook weggrollen, of zelfs stuiteren, als het oppervlaktegesteente elastisch genoeg is.

In het weinige groen dat we zien ontdekken we een vijgenboom. Een vijgenboom kan zowat 10 meter hoog worden. Een vijgenboom draagt drie maal per jaar vruchten.

Het valt mij op dat er dit jaar meer bloemen zijn dan andere jaren. Ik vermoed dat er deze zomer meer regen gevallen is dan normaal. Hierdoor ziet het eiland er tevens een pak groener uit. Voor het eerst tref ik hier tevens de gekroonde ganzenbloem aan. De plant is eetbaar en

speelt een belangrijke rol in de Oost-Aziatische keukens. In Taiwan worden er oesteromeletten van gemaakt en in India wordt de plant ingezet als middel tegen de geslachtsziekte gonorroe.

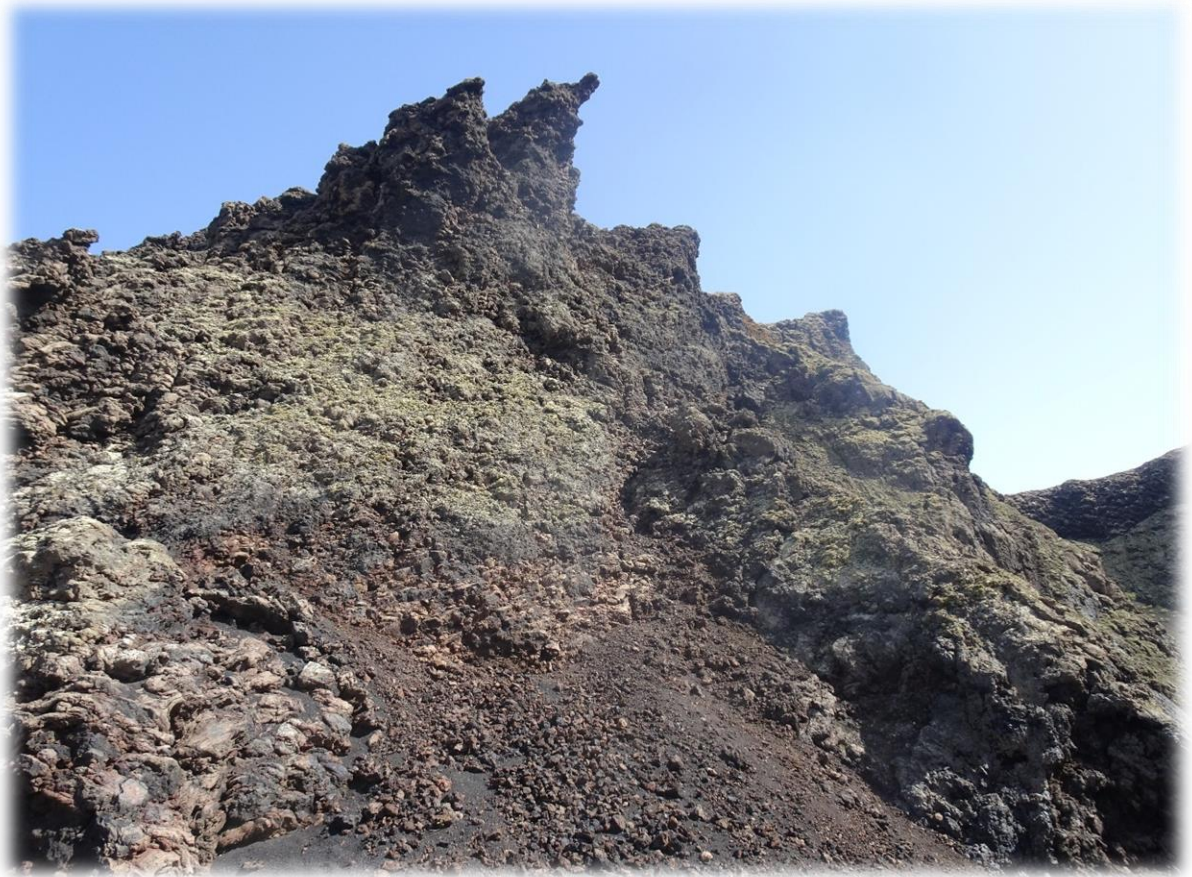

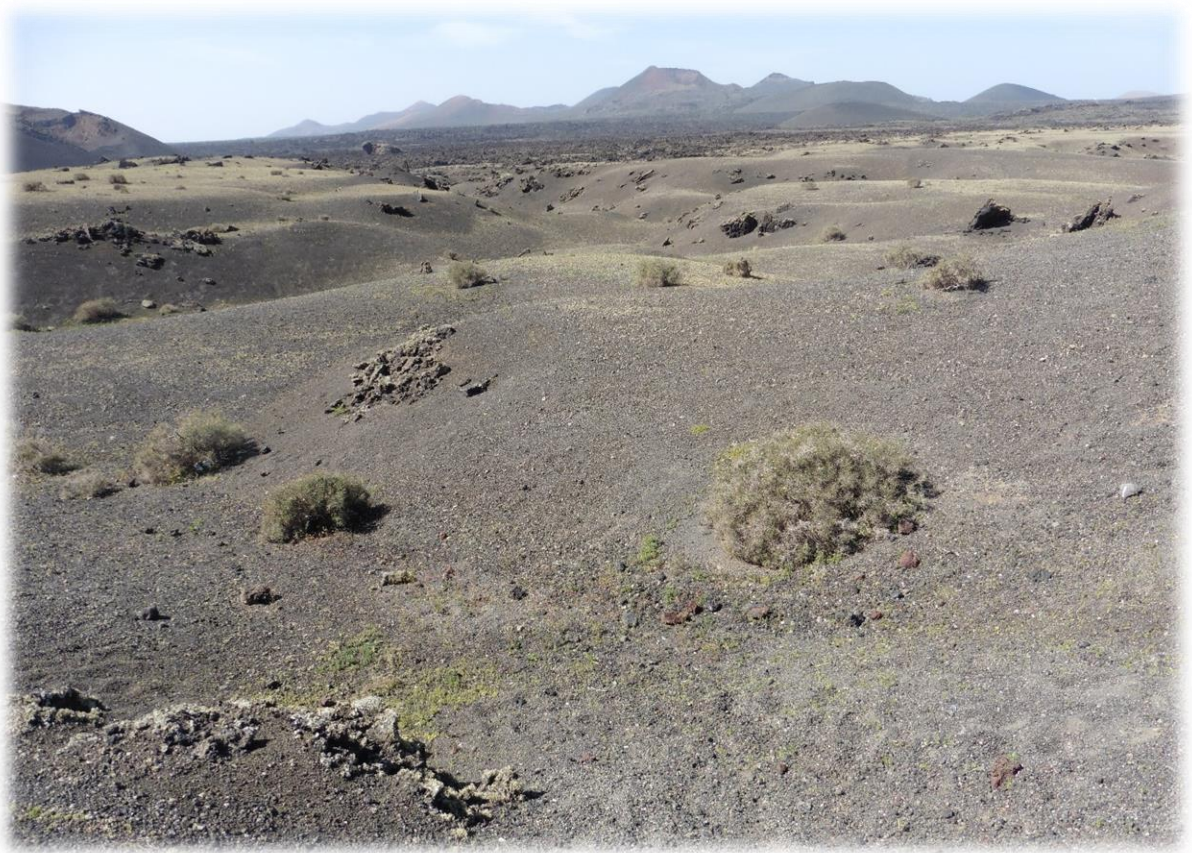
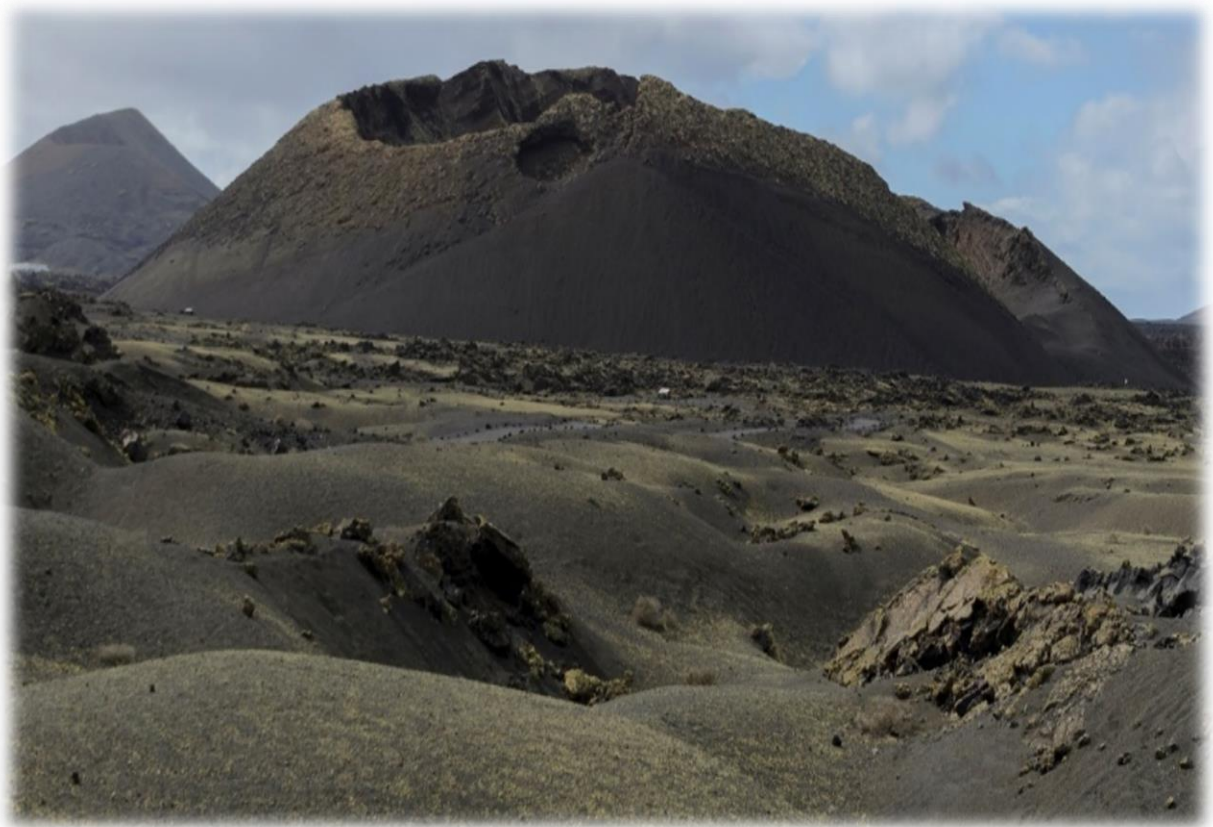
Hier was ooit het centrum van het dorp Timanfaya. Dit dorp werd het eerst bedolven onder de lava tijdens de zesjarige erupties van 1730 tot 1736.

Onze tweede wandeling leidt ons naar de Caldera de los Cuervos. Daar de krater is opengescheurd kan men er gewoon instappen.

De licht groene kleur op de zwarte lava is afkomstig van mossen. Af en toe zijn er ook wat kleine, houtachtige struikjes.

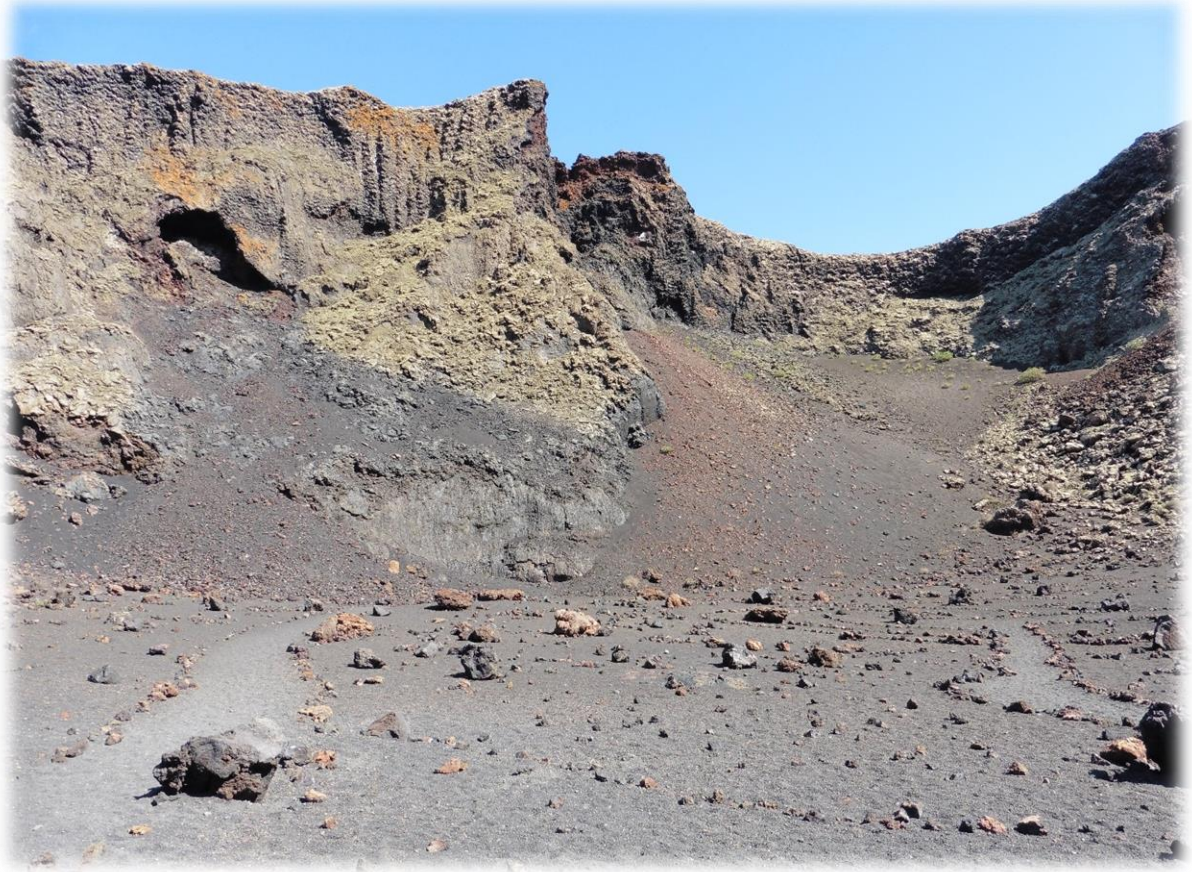
De Caldera de los Cuervos is een van de populairste wandelingen op Lanzarote. Caldera de los Cuervos betekent de krater van de raven. Deze krater heeft deze naam gekregen omdat er bovenaan in de krater, veel natuurlijke gaten zitten waar roofvogels hun nesten hebben. De

krater zelf mag niet beklommen worden enerzijds omdat het een roofvogelgebied is en anderzijds omdat de buitenkant van de krater erg geërodeerd is.

De Caldera de los Cuervos ontstond net als deze tijdens de zesjarige uitbarstingsfase die duurde van 1730 tot 1736.

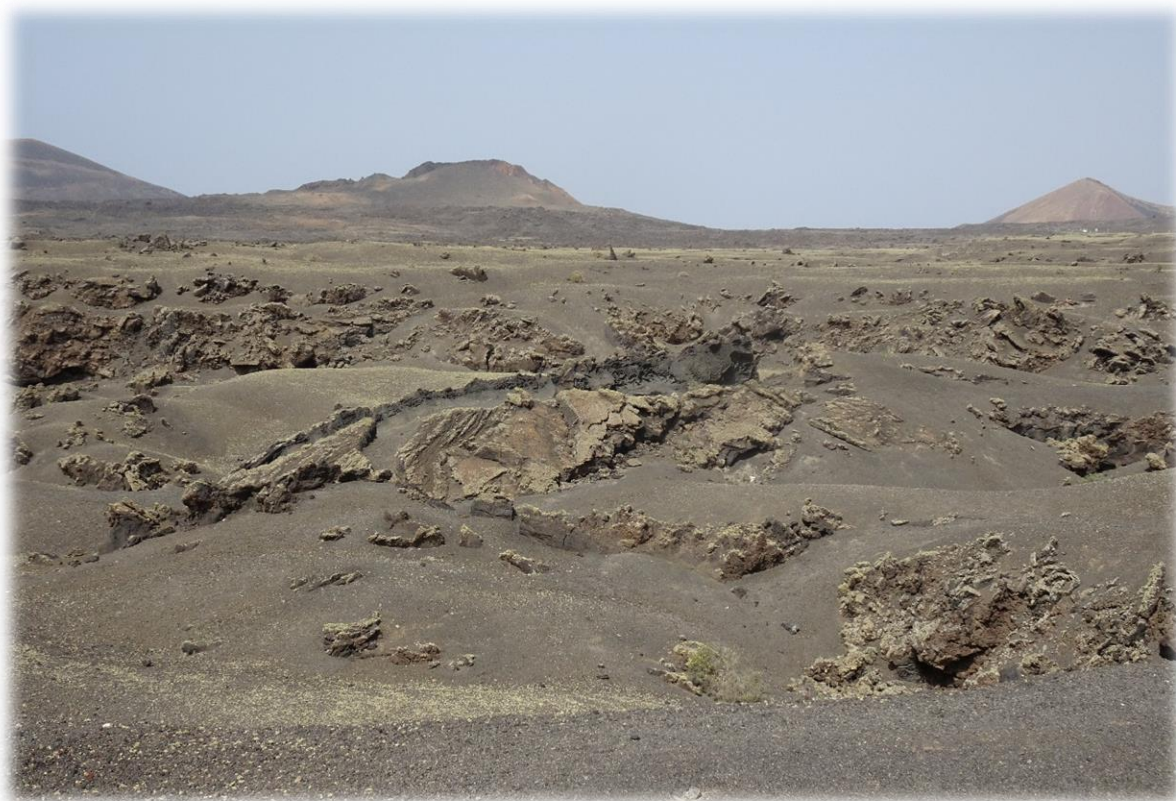
Hier en daar kan je in deze krater een groene halfedelsteen, olivijn, zien. Dit half edelgesteente treft men overal aan op het eiland, vooral onder het brosse oppervlak. Het half edelgesteente heeft nagenoeg geen waarde. In meteorieten, die afkomstig zijn van Mars, heeft men ontdekt dat ook daar olivijn in zit. De Mars Exploration Rovers hebben de aanwezigheid

van olivijn op Mars bevestigd. Belgische wetenschappers hebben tevens ontdekt dat olivijn CO₂ eet als men het vermengd met het water uit de Noordzee. Momenteel is men aan het onderzoeken of men met olivijn de klimaatopwarming kan tegengaan en het CO₂ gehalte, wereldwijd, kan terugdringen.

Deze rotspartij wordt de liggende bizon genoemd maar sommigen zien er eerder een liggende poedel in.

Het is prachtig weer, de zon schijnt en het zijn aangename temperaturen van boven de 20 graden.

Op een van de rotondes van het eiland staan er enkele beelden van dromedarissen.

Voor we terugrijden naar ons hotel brengen we een bezoekje aan het kerkje van Mancha Blanca. Ieder jaar op 15 september vindt hier een grote bedevaart plaats ter ere van de eilandheilige Virgen de los Volcanes. Tijdens de laatste uitbarsting van de vulkaan zou de

zwarte Madonna de lavastroom vlak voor het dorp hebben tegengehouden met haar cape. Uit dankbaarheid hebben de inwoners van Mancha Blanca voor hun beschermheilige een kerk gebouwd. Rond de kerk ligt uiteraard het einde van de lavastroom.

alamy - R4FKA2

Dorotea de Armas, geboren en gestorven in Lanzarote (1899 – 1997), was pottenbakker van beroep en is alom gekend in Lanzarote. Op een bepaalde dag ontwierp zij twee beeldjes, een mannelijke en een vrouwelijke figuur met nogal overdreven geslachtsdelen. Al vlug werd het

in Lanzarote een trend dat de man de mannelijke figuur schonk aan zijn geliefde. Als zij hem dan nadien het vrouwelijke beeldje gaf waren zij meteen verloofd. Sommige koppeltjes houden nog steeds vast aan deze traditie.

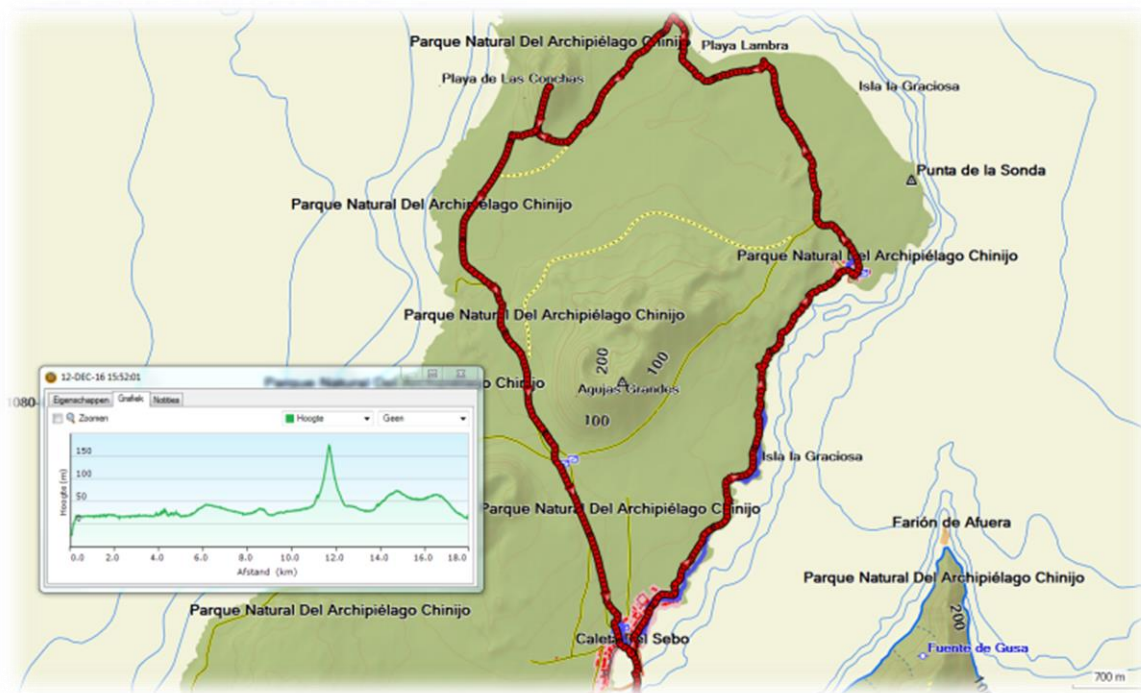

Op weg naar het hotel houden we even halt bij het Monumento Al Campesino, een gedenkteken gewijd aan de boeren van het eiland. Het 15 meter hoge beeld is gemaakt door César Manrique. Hij heeft het gemaakt van oude watertanks van vissersboten. Het kunstwerk staat tevens op het geografische middelpunt van het eiland en stelt een boer met zijn ezel en dromedaris voor.

Maandag 6 februari 2023

- Wandeling : Langs de droomstranden van La Graciosa
- Gebied : Het eiland La Graciosa
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur

Vandaag doen we een wandeling op het zustereiland van Lanzarote “La Graciosa”.

We nemen de ferry met de haaiantanden, van 08.30 uur. Deze brengt ons, na een half uurtje varen, naar het zustereiland van Lanzarote, La Graciosa. De naam betekent “de gracieuze” en wordt ook wel de parel van Lanzarote genoemd.

La Graciosa is een van de kleinere Spaanse eilanden in de eilandengroep van de Canarische Eilanden. La Graciosa ligt ongeveer twee km ten noorden van Lanzarote en wordt gescheiden door de zeestraat El Rio.

Het kerkje in La Graciosa is bijna nooit open. Maar we hebben geluk, vandaag is het kerkje open. Wat de inrichting betreft verwijst alles naar het vissersleven.

Het blad van het altaar rust op een scheepsanker.

Op La Graciosa ga je terug in de tijd. Er zijn geen geasfalteerde wegen, geen verkeersborden of geen verkeerslichten. Er rijden dan ook maar weinig auto's op het eiland. Hier heerst een vooroorlogse rust en lawaai is hier een onbekend fenomeen.

Voor we vertrekken op de wandeling maken we eerst nog onze picknick.

Ondanks het feit dat men geen massatoerisme wenst op het eiland, is toerisme de belangrijkste bron van inkomsten, vooral dan door de dagtoeristen. Er zijn slechts enkele families die leven van de visvangst, voornamelijk de vangst van tonijn en van inktvis.

Het leven van de eilandbewoners is heel gemoedelijk en verschilt weinig met dat van hun voorouders. Op hun gemak lopen ze door de zanderige straten in hun dorp, de oudere vrouwen met hun traditionele hoeden lopen vaak op blote voeten op de zanderige straten van het dorp. Aan het einde van de middag komen de vissers terug van zee en wordt de inktvis aan lijnen te drogen gehangen. Vervoer van goederen uit de haven gaat grotendeels met

kruiwagens. Deze charme maakt het gebrek aan vertier op het eiland ruimschoots goed – alleen rond carnaval en tijdens het Fiesta del Carmen (16 juli) komt het eiland tot leven en zitten de veerboten stampvol.

